

Några sånger Davids till att föresjunga

81 Ce Br. Schück



SCHÜCK, Johan Benkt Emil

Vitt So.
Folium
(Pr.)

1883

NÅGRA SÅNGER DAVIDS

TILL ATT FÖRESJUNGA.

Det är så härligt att lida,
å tjuge kronor per sida.



[Tryckt endast i 25 nummerade exemplar].

N^o 17.

af H. Schück
mot Wissen.

Upsala, Edv. Berling, 1883.

Kungl. biblioteket



0 0000 000085840



Hvad jag älskar.

Jag älskar Gud, ett snygt och tarfligt hem,
Små barn, så framt de födts i Bethlehem;
Jag älskar ock det goda, sköna, sanna,
Dessutom sabbatsfrid och himmelsk manna.

Jag älskar kämpa med i trons kampanj,
Jag älskar ostron, tryffel och champagne,
Med städse dock förrän jag fuktar strupen
Jag ber en liten bön vid middagssupen.

Jag älskar gotiskt brutna tempelkor,
Där medeltidens fromma andakt bor.
Jag älskar stjärnor, som på himlen vandra,
Men jag försmår dessutom ej de andra.

Men högre dock, och mer än allting, tror
jag,

Jag älskat har martyrens helgongloria.
Kring mina dunkelbruna lockars natt
Den sitter liksom af Gud Fader satt.

Den klär så bra, och jag den bär så villigt,
Och skälet är att jag den fått så billigt.
Med den kring hjässan ber jag natt och
dag
Med andakt till mitt eget fromma jag.

Kärlek till mina böcker.

Då glad jag sitter vid mitt arbetsbord
och hänförd läser mina egna ord,

En kvinnas tysta fjät bakom jag hör,
men detta dock min andakt icke stör.

Jag säger icke vredgad; ryk och ränn!
jag beder blott: sitt ner, min vän.

»Vårt lif är kort. Kanske om några år
du har gått bort och ensam kvar jag står.»

»Så nytjom vist den tid försynen gaf,
och låt mig börja, där jag nyss bröt af.»

»Jag läser högt. Du sitter tyst och lyss,
samt skänker sångarn då och då en kyss.»

»Då du har dött, kan kinkigt nog det bli,
att finna en, som hör min poesi.»

Bön.

Haf tack, o Gud, att jag ej är som denne,
som tviflar, tvekar och far vill,
att jag i lugn kan luta ner mitt ämne
och from och dåsig slumra till.

Hvad är det väl, som med att forska vinnes,
då det bekvämaste som ges,
är nöja sig med sanningen som finnes
i biskop Lindbloms katekes?

Låt tänkarn spana under långa nätter
i tviflets rymder utan slut;
jag stilla mig i varma sängen sätter,
och lugnt jag blåser ljuset ut.

Ljusets vän.

En ljusets vän vet lätt sin plats i striden!
Med lagerkrans kring pannan vriden,
och färdig att med sångens träsvärd rappa
han ständigt stått vid maktens trappa.

Ty rätt och makt, den satsen kan ej svika,
de hafva alltid varit lika,
och säkert är att blott en oförsiktig
ej anser dagens tro för riktig.

Men ljusets vän är aldrig så förveten,
att kämpa i minoriteten.
Då Xerxes' pilar solen skymde,
ur skuggan han till persern rymde.

Då för Servet man bålets flammor tände,
hvad tron I väl att då det hände?
Med ett för ljuseffekter danadt tycke
han släpade ock dit sitt stycke.

En jakobinermössa bar han åttinie,
och jublade då dödens lie
gick mejande bland trogne royalister,
hans vänner förr, men nu i klister.

Men tiden växlat, och en slaf för styrkan
besjunger han nu kung och kyrkan.
Hans strängar slaknat, men så snart det
gäller
ännu den gamles harpa gnäller.

Den nytta som han gör den är väl ringa
och farorna så godt som inga,
men sysslan är — jag trygt det vågar
skrifva —
en bland de mera lukrativa.

Raguels råd till sin dotter Sara.

Du vet, min dotter, att en ung Tobia
har kommit hit med afsikten att fria.
Väl är det sant, han är en smul prosaisk,
men han är rik och framför alt — mosaisk.

Du älskar honom ej, och jag kan tycka,
att annan du har drömt din framtids lycka;
men går ej plikten före lustar snöda,
och bör ej anden köttets drifter döda?

Den ädla kvinnans plikt är städs att lida,
att engeln lik stå vid en makes sida,
att skåda hvarje fel och det begråta,
men aldrig bannas, utan jämt förlåta.

Om mannen super...? Godt, så må han
supa,
men när du honom sett för ruset stupa,
lyft honom upp och lägg med hjälp af
drängen
den slagne hjälten midt i äkta sängen.

Där skall han hvila vid din barm så rosig,
och somna hickande och full och mosig.
Då svinet se'n på morgon vaknar åter,
då stiger hustrun fram och mildt förlåter.

Ja mins, min dotter, bruna barn af Rakel,
din första plikt är: ställ ej till spektakel.
Om mannen skändar pigorna i huset,
så stå bredvid dem du och håll i ljuset!

Var lugn, en gång bli ock hans nerver
slappa,
och han behöfver varmbad och jalappa,
förlorar tänderna, blir gul och mager,
samt knarrar öfver gikten och podager.

Då skall han vända åter till sin maka,
att där en vårlig kärleks lycka smaka.
Så skapar plikten af ett hem ett tempel!
och se'n för barnen hvilket godt
exempel.

Götter, Helden und W.

Jag vet en liten engel
med nätta vingar små,
med växt af liljestängel,
med handskar och chapeau.

Han har, som folket glunkar,
en syssla, fin och bra,
jag tror som Kammarjunkar
hos själfva Jehova.

Han känner skyns mystérer
och vet af alt som händt,
och inom kort han lærer
bli himlens intendent.

Alt hvad han gör är prydligt
och nätt på alla vis,
så att det märkes tydligt,
han varit i Paris.

Dock vill jag nu berätta
utur hans lif en bit.
Det skall mitt sinne lätta
— men det hör inte hit.

Då Lucifer blef störtad
med brak ur himlens sky,
och sjönk med brott belastad
till underjordens dy,

Då gret hvar liten broder,
som när Gud Fader stått,
med heta tårefloder
den fallne engels lott.

De klagade så bittert
och förde ömklig låt.
Det lät nu inte vittert,
— mais ce n'est pas ma faute!

Då steg min sags hjälte
inför Gud Faders tron,
och drog sitt svärd ur bälte,
samt ville ta sig ton,

Och modig såsom Döbeln,
han gjorde det förslag,
att strax förfölja pöbeln,
som störtats denna dag.

Han utan misskund ville
förkrossa hvarje själ,
och hade riktig dille
att djäflar slå ihjäl.

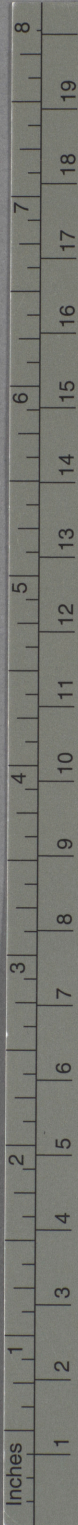
Men ack! Den gode guden,
han såg på honom blott,
liksom han hörde ljuden,
men intet ord förstått.

»Min son,» till sluts han sade,
— och mildt han härvid log —
»Blott den en seger hade,
som älskat det han slog.»

»Och kan du icke finna
hos fienden *något* godt,
så lär du aldrig vinna
en seger ens i smått.»

»Den fallne engeln varit
min aldra bästa vän,
och ej det hoppet farit,
att han det blir igen.»

»Men hatet gör alt värre,
och frälsar ingen själ.»
Så talte himlens herre.
Mig tycks han talat väl.



Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

| Blue | Cyan | Green | Yellow | Red | Magenta | White | 3/Color | Black |
|------|------|-------|--------|-----|---------|-------|---------|-------|
| | | | | | | | | |